

32002F0584

18.7.2002

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

L 190/1

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY
z 13. júna 2002
o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi
 (2002/584/SVV)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, najmä na jej článok 31 písm. a) a b) a článok 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽²⁾,

keďže:

- (1) podľa záverov Európskej rady v Tampere z 15. a 16. októbra 1999, najmä ich bodu 35, by sa mal zrušiť formálny postup vydávania osôb medzi členskými štátmi v prípade osôb, ktoré unikajú pred spravodlivosťou po tom, ako boli s konečnou platnosťou odsúdené a vydávacie postupy by sa mali urýchliť v prípade osôb podozrivých zo spáchania trestného činu;
- (2) program opatrení na vykonávanie zásady vzájomného uznávania trestných rozhodnutí, o ktorom sa hovorí v bode 37 Záverov Európskej rady v Tampere a ktorý bol prijatý Radou 30. novembra 2000 ⁽³⁾, sa zaoberá záležitosťou vzájomného uplatňovania zatykačov;
- (3) všetky alebo niektoré členské štáty sú účastníkmi niekoľkých dohôd v oblasti vydávania osôb, vrátane Európskeho dohovoru o vydávaní osôb cudzím štátom z 13. decembra 1957 a Európskeho dohovoru o potlačení terorizmu z 27. januára 1977. Právne predpisy, ktoré sa týkajú vydávania v škandinávskych štátoch sú rovnaké;
- (4) okrem toho, nasledujúce tri dohovory, ktoré sa zaoberajú vcelku alebo sčasti vydávaním osôb, boli uzatvorené medzi členskými štátmi a sú súčasťou *acquis* Únie: Dohovor

z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach ⁽⁴⁾ (týkajúca sa vzťahov medzi členskými štátmi, ktoré sú účastníkmi tohto dohovoru), Dohovor z 10. marca 1995 o zjednodušenom postupe vydávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie ⁽⁵⁾ a Dohovor z 27. septembra 1996, týkajúci sa vydávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie ⁽⁶⁾;

- (5) cieľ vytýčený pre Úniu stať sa zónou slobody, bezpečnosti a práva, vedie k zrušeniu vydávania osôb medzi členskými štátmi a k jeho nahradeniu systémom vydávania osôb medzi súdnymi orgánmi; okrem toho, zavedenie nového zjednodušeného systému vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb pre účely výkonu rozsudku alebo trestného stíhania umožňuje odstrániť zložitost' a prípadné prieťahy pri existujúcich vydávacích postupoch; tradičné vzťahy spolupráce, ktoré až doteraz existovali medzi členskými štátmi, by mal nahradiť systém voľného pohybu súdnych rozhodnutí v trestných veciach, vrátane predbežných a konečných rozhodnutí v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti;
- (6) európsky zatykač zavedený týmto rámcovým rozhodnutím je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania, označovaná Európskou radou ako „základný kameň“ spolupráce v oblasti súdnictva;
- (7) nakoľko zámer nahradiť systém viacstranného vydávania osôb, vychádzajúci z Európskeho dohovoru o vydávaní osôb z 13. decembra 1957, sa nemôže dostatočne dosiahnuť členskými štátmi, ktoré konajú jednostranne, a preto,

⁽¹⁾ Ú. v. C 332 E, 27. 11. 2001, s. 305.

⁽²⁾ Stanovisko vydané 9. januára 2002 (zatiaľ neuverejnené v Úradnom vestníku).

⁽³⁾ Ú. v. C 12 E, 15. 1. 2001, s. 10.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 239, 22. 9. 2000, s. 19.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES C 78, 30. 3. 1995, s. 2.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES C 313, 13. 10. 1996, s. 12.

vzhľadom na svoj rozsah a účinky, môže sa lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Rada môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity, uvedené v článku 2 Zmluvy o Európskej únii a článku 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva; v súlade so zásadou proporcionality uvedenou v druhom z týchto článkov toto rámcové rozhodnutie nepresahuje rámec toho, čo je nevyhnutné pre dosiahnutie tohto cieľa;

- (8) rozhodnutia o výkone európskeho zatykača musia podliehať dostatočným kontrolám, čo znamená, že súdny orgán členského štátu, v ktorom bola požadovaná osoba zatknutá, vydá rozhodnutie o jej vydaní;
- (9) úloha ústredných orgánov pri výkone európskeho zatykača sa musí obmedziť na praktickú a administratívnu pomoc;
- (10) mechanizmus európskeho zatykača je založený na vysokej miere dôvery medzi členskými štátmi; jeho vykonávanie sa môže pozastaviť iba v prípade vážneho a pretrvávajúceho porušovania zásad uvedených v článku 6 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii jedným z členských štátov, zisteneho Radou v zmysle článku 7 ods. 1 uvedenej zmluvy, s následkami uvedenými v článku 7 ods. 2 zmluvy;
- (11) vo vzťahoch medzi členskými štátmi európsky zatykač má nahradiť všetky predchádzajúce nástroje týkajúce sa vydávania osôb, vrátane ustanovení Hlavy III Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda týkajúca sa vydávania osôb cudzím štátom;
- (12) toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v článku 6 Zmluvy o Európskej únii a vyjadrené v Charte základných práv Európskej únie ⁽¹⁾, najmä jej Kapitoly VI; nič v tomto rámcovom rozhodnutí sa nemôže vykladať ako zákaz odmietnutia odovzdať osobu, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, keď existujú dôvody domnievať sa, na základe objektívnych skutočností, že uvedený zatykač bol vydaný s cieľom trestného stíhania alebo potrestania osoby z dôvodu jej pohlavia, rasy, náboženského vyznania, etnického pôvodu, národnosti, jazyka, politického zmýšľania alebo sexuálnej orientácie, alebo že postavenie tejto osoby môže byť prepojaté z niektorého z uvedených dôvodov.

Toto rámcové rozhodnutie nebráni členskému štátu v uplatňovaní jeho ústavných zásad, týkajúcich sa riadneho

procesu, slobody združovania, slobody tlače a slobody prejavu v iných médiách;

- (13) žiadna osoba by sa nemala previesť, vypovedať alebo vydať do štátu, kde jej vážne hrozí výkon trestu smrti, mučenia alebo iného neludského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo potrestania;
- (14) keďže všetky členské štáty ratifikovali Dohovor Rady Európy z 28. januára 1981 o ochrane osôb s ohľadom na automatizované spracovanie osobných údajov, osobné údaje spracované v rámci vykonávania tohto rámcového rozhodnutia by sa mali chrániť v súlade so zásadami uvedeného dohovoru,

PRIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ ZÁSADY

Článok 1

Definícia európskeho zatykača a povinnosť vykonať ho

1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.
2. Členské štáty vykonávajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.
3. Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii.

Článok 2

Predmet úpravy európskeho zatykača

1. Európsky zatykač sa môže vydať za činy, ktoré môžu byť potrestané podľa právneho predpisu vydávajúceho členského štátu výkonom trestu alebo ochranným opatrením, ktorých horná hranica je najmenej 12 mesiacov, alebo ak bol vynesený rozsudok alebo uložené ochranné opatrenie, pre tresty s minimálnou dĺžkou štyri mesiace.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 364, 18. 12. 2000, s. 1.

2. Nasledujúce trestné činy, ak sú trestné v členskom štáte, ktorý vydal rozhodnutie o treste odňatia slobody alebo o ochrannom opatrení, ktorých horná hranica je najmenej tri roky a sú vymedzené trestným poriadkom vydávajúceho členského štátu, sú dôvodom podľa podmienok tohto rámcového rozhodnutia a bez overenia dvojitej trestnosti činu, na vydanie osôb v súlade s európskym zatykačom:

- účasť na trestnom organizovaní;
- terorizmus;
- obchodovanie s ľuďmi;
- sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia;
- nezákonné obchodovanie s narkotikami a psychotropnými látkami;
- nezákonné obchodovanie so zbraňami, muníciou a výbušnami;
- korupcia;
- podvod, vrátane podvodu, ktorý sa dotýka finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev;
- legalizácia príjmov z trestnej činnosti;
- falšovanie meny, vrátane eura;
- počítačové trestné činy;
- trestné činy proti životnému prostrediu, vrátane nezákonného obchodovania s ohrozenými druhmi zvierat, rastlín a odrôd;
- napomáhanie nepovolenému vstupu a trvalému pobytu;
- vražda, vážne ublíženie na zdraví;
- nezákonný obchod s ľudskými orgánmi a tkanivami;
- únos, nezákonné obmedzovanie a branie rukojevníkov;
- rasizmus a xenofóbia;
- organizovaná alebo ozbrojená lúpež;
- nezákonné obchodovanie s predmetmi kultúrneho dedičstva, vrátane starožitností a umeleckých diel;
- podvod;
- organizované vydieračstvo a neoprávnené vymáhanie;
- falšovanie výrobkov a porušovanie autorských práv;
- falšovanie úradných dokumentov a obchodovanie s nimi;
- falšovanie platobných prostriedkov;
- nezákonné obchodovanie s hormonálnymi látkami a inými látkami stimulujúcimi rast;

- nezákonné obchodovanie s jadrovým alebo rádioaktívnym materiálom;
- obchodovanie s kradnutými vozidlami;
- znásilnenie;
- podpaľačstvo;
- trestné činy spadajúce do kompetencie Medzinárodného trestného súdu;
- nezákonné zaistenie lietadla/lode;
- sabotáž.

3. Rada môže kedykoľvek jednomyselne rozhodnúť, po konzultácii s Európskym parlamentom a za podmienok určených v článku 39 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii, o pridaní ďalších kategórií trestných činov na zoznam obsiahnutý v odseku 2. Rada preskúma, na základe správy predloženej Komisiou podľa článku 34 ods. 3, či zoznam treba rozšíriť alebo doplniť.

4. Vydanie pre trestné činy okrem tých, ktoré sú uvedené v odseku 2, môže podliehať podmienke, aby činy, pre ktoré bol vydaný európsky zatykač, boli trestným činom podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu, bez ohľadu na prvky, ktoré ho tvoria, alebo spôsob jeho opísania.

Článok 3

Dôvody pre povinné nevykonanie európskeho zatykača

Súdny orgán členského štátu výkonu (ďalej len „vykonávajúci súdny orgán“) odmietne vykonať európsky zatykač v nasledujúcich prípadoch:

1. ak sa na trestný čin, ktorý je dôvodom zatykača, vzťahuje amnestia vo vykonávajúcom členskom štáte, pričom tento štát má právomoc stíhať trestný čin podľa svojho vlastného trestného práva;
2. ak vykonávajúci súdny orgán je informovaný o tom, že požadovaná osoba bola s konečnou platnosťou odsúdená niektorým členským štátom za rovnaké trestné činy za predpokladu, že ak bol vynesenej rozsudok, tento rozsudok bol vykonaný alebo je v súčasnosti vykonávaný alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu vynášajúceho rozsudok;

3. ak osoba, na ktorú je vydaný európsky zatykač, sa nemôže vzhľadom na svoj vek považovať za trestnoprávne zodpovednú za činy, ktoré sú dôvodom zatykača, podľa právnych predpisov vykonávajúceho štátu.

Článok 4

Dôvody pre nepovinné nevykonanie európskeho zatykača

Vykonávajúci súdny orgán môže odmietnuť vykonať európsky zatykač:

1. ak v jednom z prípadov uvedených v článku 2 ods. 4 čin, na základe ktorého je európsky zatykač vydaný, nie je trestným činom podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu; avšak vo vzťahu k daniam alebo poplatkom, clám a devízam, sa výkon európskeho zatykača nemôže odmietnuť z dôvodu, že právny predpis vykonávajúceho členského štátu neukladá rovnaký typ dane alebo poplatku alebo neobsahuje rovnaký typ pravidiel, pokiaľ ide o dane, poplatky a colné a devízové predpisy, ako právo vydávajúceho členského štátu;
2. ak osoba, na ktorú sa vzťahuje európsky zatykač, je trestne stíhaná vo vykonávajúcom členskom štáte za rovnaký čin ako ten, ktorý je dôvodom európskeho zatykača;
3. ak súdne orgány vykonávajúceho členského štátu sa rozhodli nestíhať trestný čin, na základe ktorého bol európsky zatykač vydaný, alebo o zastavení súdneho konania, alebo ak bol vynesенý definitívny rozsudok proti vyžadanej osobe v niektorom členskom štáte pre rovnaké činy, čo bráni ďalšiemu konaniu;
4. ak trestné stíhanie alebo trest vyžadanej osoby sú premlčané podľa práva vykonávajúceho členského štátu a príslušné činy spadajú do právomoci členského štátu podľa jeho vlastného trestného práva;
5. ak vykonávajúci súdny orgán je informovaný, že vyžadovaná osoba bola s konečnou platnosťou odsúdená tretím štátom za rovnaké činy za predpokladu, že ak bol vynesенý rozsudok, tento rozsudok bol vykonaný alebo sa v súčasnosti vykonáva alebo už nemôže byť vykonaný podľa práva krajiny vynášajúcej rozsudok;
6. ak európsky zatykač bol vydaný pre účely výkonu trestu alebo ochranného opatrenia, ak sa požadovaná osoba zdržiava alebo je štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcom členskom štáte a tento štát sa zaviazal, že vykoná rozsudok alebo ochranné opatrenie v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi;
7. ak sa európsky zatykač vzťahuje na trestné činy, ktoré:
 - a) sa považujú právnym predpisom vykonávajúceho členského štátu za činy, ktoré boli spáchané úplne alebo sčasti na území vykonávajúceho členského štátu alebo na mieste, ktoré je zaň považované; alebo

b) sa spáchali mimo územia vydávajúceho členského štátu a právne predpisy vykonávajúceho členského štátu neumožňujú stíhanie pre rovnaké trestné činy, ak boli spáchané mimo jeho územia.

Článok 5

Záruky, ktoré musí vydávajúcí členský štát poskytnúť v zvláštnych prípadoch

Výkon európskeho zatykača vykonávajúcim súdnym orgánom môže podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu podliehať nasledujúcim podmienkam:

1. ak európsky zatykač bol vydaný pre účely výkonu rozsudku alebo ochranného opatrenia, uloženého rozhodnutím vydaným v neprítomnosti a ak príslušná osoba nebola osobne predvolaná alebo inak informovaná o dátume a mieste konania, ktoré viedlo k rozhodnutiu vydaného v neprítomnosti, odovzdanie môže podliehať podmienke, že vydávajúcí súdny orgán poskytne primeranú požadovanú záruku na zabezpečenie osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, že bude môcť podať návrh na obnovu konania prípadu vo vydávajúcom členskom štáte a zúčastniť sa na vynesení rozsudku;
2. ak trestný čin, na základe ktorého bol vydaný európsky zatykač, je sankcionovaný doživotným trestom odňatia slobody alebo príkazom na doživotné ochranné opatrenie, výkon uvedeného zatykača môže podliehať podmienke, že vydávajúcí členský štát má vo svojom právnom systéme ustanovenia na preskúmanie uloženého trestu alebo opatrenia, na základe žiadosti alebo najneskôr do 20 rokov, alebo na uplatnenie zmierňujúcich opatrení, o ktoré príslušná osoba môže požiadať podľa práva alebo praxe vydávajúceho členského štátu, zamerané na nevykonanie takéhoto trestu alebo opatrenia;
3. ak osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač pre účely trestného stíhania, je štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcom členskom štáte, odovzdanie môže podliehať podmienke, že táto osoba bude po vypočutí vrátená do vykonávajúceho členského štátu s cieľom výkonu trestu alebo ochranného opatrenia, ktorý bol proti nej vydaný vo vydávajúcom členskom štáte.

Článok 6

Určenie príslušných súdnych orgánov

1. Vydávajúcí súdny orgán bude súdny orgán vydávajúceho členského štátu, ktorý je oprávnený vydať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.

2. Vykonávajúci súdny orgán bude súdny orgán vykonávajúceho členského štátu, ktorý je oprávnený vykonať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.

3. Každý členský štát bude informovať Generálny sekretariát Rady o príslušnom súdnom orgáne podľa svojich právnych predpisov.

Článok 7

Odvolanie sa k ústrednému orgánu

1. Každý členský štát môže určiť ústredný orgán alebo, ak to umožňuje jeho právny systém, viac než jeden ústredný orgán, ktorý bude pomáhať súdnym orgánom.

2. Členský štát môže, ak to vyžaduje organizácia jeho vnútorného súdneho systému, preniesť na svoj ústredný orgán(-y) zodpovednosť za administratívny prevod a preberanie európskych zatykačov, ako aj za ďalšiu oficiálnu korešpondenciu, ktorá s nimi súvisí.

Členský štát, ktorý chce využiť možnosti uvedené v tomto článku, oznámi Generálnemu sekretariátu Rady informácie, týkajúce sa určeného ústredného orgánu alebo určených ústredných orgánov. Tieto informácie budú záväzné pre všetky orgány vydávajúceho členského štátu.

Článok 8

Obsah a forma európskeho zatykača

1. Európsky zatykač obsahuje nasledujúce informácie stanovené v súlade s formou, obsiahnutou v prílohe:

- a) totožnosť a štátnu príslušnosť vyžadanej osoby;
- b) názov, adresu, telefónne a faxové číslo a e-mailovú adresu vydávajúceho súdneho orgánu;
- c) dôkaz o vykonateľnom rozsudku, zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom, ktoré spadá do rozsahu článkov 1 a 2;
- d) charakter a skutkovú podstatu trestného činu, najmä vo vzťahu k článku 2;
- e) opis okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný, vrátane času, miesta a miery účasti vyžadanej osoby na trestnom čine;
- f) uložený trest, ak existuje konečný rozsudok, alebo určený rozsah trestov pre trestný čin podľa práva vydávajúceho členského štátu;
- g) prípadne iné následky trestného činu.

2. Európsky zatykač sa musí preložiť do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov vykonávajúceho členského štátu. Každý členský štát môže v čase prijatia tohto rámcového rozhodnutia alebo neskôr uviesť vo vyhlásení, uloženom na Generálnom sekretariáte Rady, že akceptuje preklad do jedného alebo viacerých ďalších úradných jazykov inštitúcií Európskych spoločností.

KAPITOLA 2

POSTUP ODOVZDANIA

Článok 9

Postúpenie európskeho zatykača

1. Ak je známe miesto vyžadanej osoby, vydávajúci súdny orgán môže postúpiť európsky zatykač priamo vykonávajúcemu súdnomu orgánu.

2. Vydávajúci súdny orgán môže vo všetkých prípadoch rozhodnúť vydať výstrahu o vyžadanej osobe v Schengenskom informačnom systéme.

3. Takáto výstraha sa uskutoční v súlade s ustanoveniami článku 95 Dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach. Výstraha v Schengenskom informačnom systéme má tie isté účinky ako európsky zatykač, doplnená informáciami uvedenými v článku 8 ods. 1

Počas prechodného obdobia, kým Schengenský informačný systém nebude schopný postúpiť všetky informácie opísané v článku 8, má výstraha rovnaké účinky ako európsky zatykač až do prijatia originálu vo vhodnej a náležitej forme vykonávajúcim súdnym orgánom.

Článok 10

Podrobné postupy pre postúpenie európskeho zatykača

1. Ak vydávajúci súdny orgán nepozná príslušný vykonávajúci súdny orgán, vykoná požadované šetrenie, vrátane kontaktných miest Európskej súdnej siete⁽¹⁾, aby získal túto informáciu od vykonávajúceho členského štátu.

2. Ak si to vydávajúci súdny orgán žiada, postúpenie sa môže vykonať prostredníctvom zabezpečeného telekomunikačného systému Európskej súdnej siete.

⁽¹⁾ Spoločné rozhodnutie Rady 98/428/SVV z 29. júna 1998 o vytvorení Európskej súdnej siete (Ú. v. ES L 191, 7. 7. 1998, s. 4).

3. Ak nie je možné využiť služby Schengenského informačného systému, vydávajúci súdny orgán môže požiadať Interpol o postúpenie európskeho zatykača.

4. Vydávajúci súdny orgán môže zaslať európsky zatykač prostredníctvom akýchkoľvek bezpečných prostriedkov, spôsobilých vyhotoviť písomné záznamy za podmienok umožňujúcich vykonávajúcemu členskému štátu overiť ich pravosť.

5. Všetky problémy súvisiace s postúpením alebo pravosťou všetkých dokumentov potrebných pre výkon európskeho zatykača sa vyriešia prostredníctvom priamych kontaktov medzi zúčastnenými súdnymi orgánmi alebo, ak je to vhodné, prostredníctvom ústredných orgánov členských štátov.

6. Ak orgán, ktorý prijme európsky zatykač, nie je príslušný konať na jeho základe, automaticky postúpi európsky zatykač príslušnému orgánu vo svojom členskom štáte a informuje vydávajúci súdny orgán.

Článok 11

Práva vyžiadaných osôb

1. Ak je vyžiadaná osoba zatknutá, vykonávajúci kompetentný súdny orgán v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi informuje túto osobu o európskom zatykači a jeho obsahu, ako aj o možnom súhlase na odovzdanie vydávajúcemu súdnemu orgánu.

2. Vyžiadaná osoba, ktorá je zatknutá s cieľom výkonu európskeho súdneho zatykača, má právo na pomoc právneho zástupcu a tlmočníka v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúcего členského štátu.

Článok 12

Držanie osoby vo väzbe

Keď je osoba zatknutá na základe európskeho zatykača, vykonávajúci súdny orgán vydá rozhodnutie o tom, či vyžiadaná osoba sa má naďalej zadržiavať v súlade s právnymi predpismi vykonávajúcего členského štátu. Osoba sa môže kedykoľvek dočasne prepustiť v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúcего členského štátu za podmienky, že príslušný orgán uvedeného členského štátu vykoná všetky potrebné opatrenia, na jej zabránenie ukrytiu.

Článok 13

Súhlas na odovzdanie

1. Ak zatknutá osoba oznámi, že súhlasí s odovzdaním, a ak je prípustné, vyjadrí vzdaním sa nároku na „osobitné konanie“

uvedené v článku 27 ods. 2, sa dá pred vykonávacím súdnym orgánom, v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúcего členského štátu.

2. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie, aby súhlas, a ak je prípustné, jeho vzdanie sa ako sa uvádza v odseku 1 sa získali spôsobom, ktorý preukazuje, že dotknutá osoba sa vyjadrila dobrovoľne a pri plnom uvedomení si následkov. Za týmto účelom má vyžiadaná osoba právo na právneho zástupcu.

3. Súhlas a prípadne zrieknutie sa uvedené v odseku 1 sa úradne zaznamená v súlade s postupom stanoveným vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúcего členského štátu.

4. V zásade sa súhlas nemôže odvolať. Každý členský štát môže ustanoviť, že súhlas, a ak je prípustné, jeho vzdanie sa, sa môže odvolať v súlade s pravidlami uplatniteľnými podľa vnútroštátnych právnych predpisov. V tomto prípade doba medzi dátumom súhlasu a jeho odvolaním sa nezapočítava do lehôt stanovených v článku 17. Členský štát, ktorý si želá využiť túto možnosť, informuje Generálny sekretariát Rady po tom, čo toto rámcové rozhodnutie prijal a uvedie postupy na odvolanie súhlasu, na základe ktorých bude možné odvolať súhlas a všetky ich zmeny.

Článok 14

Vypočutie vyžiadanej osoby

Ak zatknutá osoba nesúhlasí so svojím odovzdaním podľa článku 13, má nárok, aby bola vypočutá vykonávajúcim súdnym orgánom v súlade s právnymi predpismi vykonávajúcего členského štátu.

Článok 15

Rozhodnutie o odovzdaní

1. Vykonávajúci súdny orgán rozhodne v lehotách a za podmienok definovaných v tomto rámcovom rozhodnutí o tom, či osobu odovzdá.

2. Ak vykonávajúci súdny orgán považuje informácie oznámené vydávajúcim členským štátom za nedostatočné na rozhodnutie o vydaní, požiada o urýchlené doplnenie ďalších potrebných informácií, najmä s ohľadom na články 3 až 5 a článok 8, a môže stanoviť lehotu na ich prijatie, berúc do úvahy potrebu dodržania lehôt stanovených v článku 17.

3. Vydávajúci súdny orgán môže kedykoľvek zaslať vykonávajúcemu súdnemu orgánu ďalšie užitočné informácie.

Článok 16

Rozhodnutie v prípade viacnásobných žiadostí

1. Ak dva alebo viacero členských štátov vydalo európske zatykače na tú istú osobu, rozhodnutie o tom, ktorý z európskych zatykačov sa vykoná, vydá vykonávajúci súdny orgán, pri riadnom zvážení všetkých okolností, najmä relatívnej závažnosti a miesta spáchania trestných činov, ďalej dátumu európskych zatykačov a či zatykač bol vydaný pre účely trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

2. Pri rozhodovaní podľa odseku 1 vykonávajúci súdny orgán môže požiadať o radu Eurojust (1).

3. V prípade sporu medzi európskym zatykačom a žiadosťou o vydanie predloženou treťou krajinou, rozhodnutie o tom, či má prednosť európsky zatykač alebo žiadosť o vydanie, prijme príslušný orgán vykonávajúceho členského štátu pri riadnom zvážení všetkých okolností, najmä okolností uvedených v odseku 1 a okolností uvedených v platnom dohovore.

4. Tento článok nijako neovplyvní povinnosti členských štátov v zmysle štatútu Medzinárodného trestného súdu.

Článok 17

Lehoty a postupy pre rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača

1. Európsky zatykač sa prejednáva a vykonáva ako naliehavá záležitosť.

2. V prípadoch, ak vyžiadaná osoba súhlasí so svojim odovzdaním, konečné rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača sa prijme v lehote 10 dní po prejavení súhlasu.

3. V ostatných prípadoch konečné rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača sa prijme v lehote 60 dní po zatknutí vyžadanej osoby.

4. Ak sa v osobitných prípadoch európsky zatykač nemôže vykonať v lehotách stanovených v odseku 2 alebo 3, vykonávajúci súdny orgán to okamžite oznámi vydávajúcemu súdnemu orgánu, pričom uvedie dôvody prieťahu. V takom prípade lehoty sa môžu predĺžiť o ďalších 30 dní.

5. Pokiaľ vykonávajúci súdny orgán neprijal konečné rozhodnutie o európskom zatykači, zabezpečí, aby materiálne podmienky potrebné na účinné odovzdanie príslušnej osoby boli splnené.

6. Každé odmietnutie vykonania európskeho zatykača sa musí zdôvodniť.

7. Ak v mimoriadnych prípadoch členský štát nemôže dodržať lehoty ustanovené v tomto článku, oznámi to Eurojust-u, pričom uvedie dôvody takéhoto prieťahu. Okrem toho, členský štát, ktorý opakovane spôsobuje prieťah na strane iného členského štátu pri vykonávaní európskych zatykačov, informuje radu s cieľom znížiť vykonávanie tohto rámcového rozhodnutia na úrovni členského štátu.

Článok 18

Situácia pred rozhodnutím

1. Ak európsky zatykač bol vydaný s cieľom trestného stíhania, vykonávajúci súdny orgán musí:

a) súhlasiť s vypočutím požadovanej osoby podľa článku 19, alebo

b) súhlasiť s dočasným transferom vyžadanej osoby.

2. Podmienky a trvanie dočasného presunu sa určia vzájomnou dohodou medzi vydávajúcim a vykonávajúcim súdnym orgánom.

3. V prípade dočasného presunu osoba musí mať možnosť vrátiť sa do vykonávajúceho členského štátu, aby sa zúčastnila na výsluchoch, ktoré sa jej týkajú, v rámci odovzdávacieho postupu.

Článok 19

Vypočutie osoby pred rozhodnutím

1. Požadovaná osoba sa vypočuje súdnym orgánom, za prítomnosti ďalšej osoby určenej v súlade s právnymi predpismi členského štátu dožadujúceho súdu.

(1) Rozhodnutie Rady 2002/187/SVV z 28. februára 2002, ktorým sa zriaďuje Eurojust s cieľom posilniť boj proti závažným trestným činom (Ú. v. L 63, 6. 3. 2002, s. 1).

2. Vyžiadaná osoba sa vypočuje v súlade s právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu a za podmienok určených na základe vzájomnej dohody medzi vydávajúcim a vykonávajúcim súdnym orgánom.

3. Príslušný vykonávajúcí súdny orgán môže poveriť iný súdny orgán svojho členského štátu, aby sa zúčastnil na vypočutí vyžiadanej osoby s cieľom zabezpečiť riadne uplatnenie tohto článku a stanovených podmienok.

Článok 20

Výsady a imunity

1. Ak vyžiadaná osoba požíva výsadu alebo imunitu, ktorá sa týka právomoci alebo výkonu vo vykonávajúcom členskom štáte, lehoty uvedené v článku 17 nezačnú plynúť a začnú sa počítať až odo dňa, kedy je vykonávajúcí súdny orgán informovaný o odoprení výsady alebo imunity.

Vykonávajúcí členský štát zabezpečí splnenie materiálnych podmienok potrebných na účinné odovzdanie, ak osoba už nepožíva takúto výsadu alebo imunitu.

2. Ak oprávnenie odmietnuť výsady alebo imunity sa viaže na orgán vykonávajúceho členského štátu, vykonávajúcí súdny orgán požiada neodkladne o vykonanie takéhoto oprávnenia. Ak oprávnenie odmietnuť výsady alebo imunity sa viaže na orgán iného štátu alebo medzinárodnej organizácie, vydávajúcí súdny orgán požiada o výkon tohto oprávnenia.

Článok 21

Konkurujúce medzinárodné záväzky

Toto rámcové rozhodnutie nemá vplyv na záväzky vykonávajúceho členského štátu, ak vyžiadaná osoba bola vydaná do tohto členského štátu z tretieho štátu a ak táto osoba je chránená ustanoveniami dohody, podľa ktorej bola vydaná, týkajúcimi sa „specialty rule“. Vykonávajúcí členský štát vykoná všetky potrebné opatrenia pre neodkladné vyžiadanie súhlasu štátu, z ktorého bola vyžiadaná osoba vydaná, aby sa mohla odovzdať do členského štátu, ktorý vydal európsky zatykač. Lehoty uvedené v článku 17 nezačnú plynúť do dňa skončenia platnosti týchto „specialty rules“. Vykonávajúcí členský štát zabezpečí, aby materiálne podmienky nevyhnutné na účinné odovzdanie zostali splnené až do rozhodnutia štátu, z ktorého bola požadovaná osoba vydaná.

Článok 22

Oznámenie rozhodnutia

Vykonávajúcí súdny orgán oznámi neodkladne vydávajúcemu súdnemu orgánu rozhodnutie o opatrení, ktoré bude prijaté v súvislosti s európskym zatykačom.

Článok 23

Lehoty na vydanie osoby

1. Vyžiadaná osoba sa odovzdá čo najskôr v termíne dohodnutom medzi dotknutými orgánmi.

2. Osoba sa odovzdá do 10 dní po prijatí konečného rozhodnutia o vykonaní európskeho zatykača.

3. Ak odovzdaniu vyžiadanej osoby v lehote stanovenej v odseku 2 bránia okolnosti, ktoré sú mimo kontroly ktoréhokoľvek členského štátu, vykonávajúcí a vydávajúcí súdny orgán sa neodkladne navzájom skontaktujú a dohodnú o novom termíne odovzdania. V takomto prípade sa odovzdanie uskutoční v 10-dňovej lehote odo dňa dohody.

4. Odovzdanie sa môže výnimočne odložiť z vážnych humanitárnych dôvodov, napríklad ak sú závažné dôvody domnievať sa, že by odovzdanie zjavne ohrozilo život alebo zdravie vyžiadanej osoby. Európsky zatykač sa vykoná hneď po tom, ako tieto dôvody zanikli. Vykonávajúcí súdny orgán neodkladne informuje vydávajúcí súdny orgán a dohodne s ním nový termín odovzdania. V takomto prípade sa odovzdanie uskutoční v 10-dňovej lehote odo dňa dohody.

5. Ak sa osoba naďalej zadržiava, po vypršaní lehoty uvedenej v odsekoch 2 až 4 sa prepustí.

Článok 24

Odloženie odovzdania alebo podmienené odovzdanie

1. Vykonávajúcí súdny orgán môže po prijatí rozhodnutia o vykonaní európskeho zatykača odložiť odovzdanie vyžiadanej osoby, aby umožnil jej trestné stíhanie vo vykonávajúcom členskom štáte, alebo, ak táto osoba už bola odsúdená, aby jej umožnil výkon trestu uloženého za iný čin, než je čin uvedený v európskom zatykači, na svojom území.

2. Namiesto odloženia odovzdania vykonávajúcí súdny orgán môže dočasne odovzdať vyžiadanú osobu do vydávajúceho

členského štátu za podmienok určených vzájomnou dohodou medzi vykonávajúcim a vydávajúcim súdnym orgánom. Dohoda sa uzavrie písomne a podmienky zaväzujú všetky orgány vo vydávajúcim členskom štáte.

Článok 25

Tranzit

1. Každý členský štát, ktorý nebude mať možnosť odmietnutia v prípade žiadosti o tranzit občana alebo osoby s trvalým pobytom s cieľom vykonania trestu väzenia alebo ochranného opatrenia, povolí tranzit vyžadanej osoby, ktorá sa odovzdáva, cez svoje územie pod podmienkou, že jej boli poskytnuté informácie o:

- a) totožnosti a štátnej príslušnosti osoby, na ktorú sa vzťahuje európsky zatykač;
- b) existencii európskeho zatykača;
- c) povahe a právnej klasifikácii trestného činu;
- d) opise okolností trestného činu, vrátane dátumu a miesta.

Ak osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač pre účely trestného stíhania, je štátnym príslušníkom alebo má trvalý pobyt v členskom štáte tranzitu, tranzit môže podliehať podmienke, že osoba sa po vypočutí vráti členskému štátu, ktorým prechádzala s cieľom výkonu trestu alebo ochranného opatrenia, ktorý bol na ňu vydaný vo vydávajúcim členskom štáte.

2. Každý členský štát určí orgán zodpovedný za prijímanie žiadostí o tranzit a potrebné dokumenty, ako aj iných úradných písomností týkajúcich sa žiadostí o tranzit. Členské štáty oznámia meno určeného orgánu Generálnemu sekretariátu Rady.

3. Žiadosť o tranzit a informácie uvedené v odseku 1 sa môžu adresovať orgánu podľa odseku 2 všetkými prostriedkami, ktoré sú spôsobilé vytvoriť písomný záznam. Členský štát tranzitu oznámi svoje rozhodnutie na základe rovnakého postupu.

4. Toto rámcové rozhodnutie sa neuplatní v prípade prepravy vzdušným priestorom bez predpokladaného medzipristátia. Ak však dôjde k neplánovanému pristátiu, vydávajúcí členský štát poskytne orgánu určenému podľa odseku 2 informácie uvedené v odseku 1.

5. Ak sa tranzit týka osoby, ktorá je vydaná z tretieho štátu do členského štátu, ustanovenia tohto článku sa použijú s

nevyhnutnými zmenami v podrobnostiach */mutatis mutandis/*. Najmä pojem „európsky zatykač“ sa nahradí pojmom „žiadosť o vydanie“.

KAPITOLA 3

ÚČINKY ODOVZDANIA

Článok 26

Započítanie doby zadržania vo vykonávajúcim členskom štáte

1. Vydávajúcí členský štát započíta všetky obdobia zadržania vyplývajúce z výkonu európskeho zatykača do celkovej doby zadržania na výkon vyneseného trestu alebo ochranného opatrenia vo vydávajúcim členskom štáte.

2. Za týmto účelom vykonávajúcí súdny orgán alebo ústredný orgán určený podľa článku 7 poskytne vydávajúcemu súdnemu orgánu v čase odovzdávania všetky informácie týkajúce sa trvania väzby požadovanej osoby na základe európskeho zatykača.

Článok 27

Možnosť trestného stíhania za iné trestné činy

1. Každý členský štát môže oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že vo svojich vzťahoch s inými členskými štátmi, ktoré urobia rovnaké oznámenie, bol daný súhlas k trestnému stíhaniu, odsúdeniu alebo zadržaniu s cieľom vykonania trestu alebo ochranného opatrenia pre trestný čin, ktorý bol spáchaný pred odovzdaním príslušnej osoby, s výnimkou trestného činu, pre ktorý bola táto osoba odovzdaná, ak v osobitnom prípade vykonávajúcí súdny orgán neuvedie inak vo svojom rozhodnutí o odovzdaní.

2. S výnimkou prípadov uvedených v odsekoch 1 a 3 odovzdaná osoba sa nemôže trestne stíhať, odsúdiť alebo inak pozbaviť slobody pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním ako pre ten, pre ktorý bola odovzdaná.

3. Odsek 2 sa neuplatní v nasledujúcich prípadoch:

- a) ak osoba, ktorá mala možnosť opustiť územie členského štátu, do ktorého bola odovzdaná, tak neurobila počas 45 dní od jej prepustenia, alebo sa vrátila na toto územie po tom, ako ho opustila;
- b) trestný čin, ktorý nie je sankcionovaný trestom odňatia slobody alebo ochranným opatrením;

- c) trestné stíhanie, ktoré nemá za následok uplatnenie opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu;
- d) ak by osoba mohla podliehať trestu alebo opatreniu, ktoré nezahŕňa pozbavenie slobody, najmä finančnému trestu alebo opatreniu, ktoré ho nahrádza, ak trest alebo opatrenie mohli mať za následok obmedzenie jej osobnej slobody;
- e) ak osoba súhlasila s odovzdaním, ak je prípustné, v rovnakom čase ako sa vzdala nároku na „specialty rule“, v súlade s článkom 13;
- f) ak sa osoba po odovzdaní výslovne zriekla nároku na „specialty rule“ so zreteľom na určené trestné činy, ktoré predchádzali jej odovzdaniu. Zrieknutie sa urobí pred príslušnými súdnymi orgánmi vydávajúceho členského štátu a zaznamená sa v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi tohto štátu. Zrieknutie sa formuluje tak, aby bolo jasné, že osoba sa súhlasu vzdala dobrovoľne a pri plnom vedomí si následkov. Za týmto účelom osoba má právo na právneho zástupcu;
- g) ak vykonávajúci súdny orgán, ktorý osobu odovzdal, dá svoj súhlas v súlade s odsekom 4.

4. Žiadosť o súhlas sa predloží vykonávajúcemu súdnemu orgánu doplnená o informáciu uvedenú v článku 8 ods. 1 a prekladom uvedeným v článku 8 ods. 2. Súhlas sa dá, ak trestný čin, pre ktorý je požadovaný, podlieha odovzdaniu v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia. Súhlas sa odmieta z dôvodov uvedených v článku 3 a inak môže sa odmietnuť iba z dôvodov uvedených v článku 4. Rozhodnutie sa prijme najneskôr do 30 dní po prijatí žiadosti.

Pre prípady uvedené v článku 5 vydávajúci členský štát musí poskytnúť záruky, ktoré sú tam uvedené.

Článok 28

Odovzdanie alebo následné vydanie

1. Každý členský štát môže oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že vo svojich vzťahoch s inými členskými štátmi, ktoré urobia rovnaké oznámenia, bol daný súhlas na odovzdanie osoby do iného členského štátu, než je vykonávajúci členský štát, v súlade s európskym zatykačom vydaným pre trestný čin, ktorý bol spáchaný pred jeho odovzdaním, ak v konkrétnom prípade vykonávajúci súdny orgán neuvedie inak vo svojom rozhodnutí o odovzdaní.

2. V každom prípade osoba, ktorá bola odovzdaná vydávajúcemu členskému štátu na základe európskeho zatykača, sa môže bez súhlasu vykonávajúceho členského štátu odovzdať do iného členského štátu, než je vykonávajúci členský štát, na základe európskeho zatykača vydaného pre akýkoľvek trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním v nasledujúcich prípadoch:

- a) ak vyžiadaná osoba, ktorá mala príležitosť na opustenie územia členského štátu, do ktorého bola vydaná, tak neurobila do 45 dní od jej prepustenia, alebo sa vrátila na toto územie po tom, ako ho opustila;
- b) ak vyžiadaná osoba súhlasí s odovzdaním do iného členského štátu, než je vykonávajúci členský štát, na základe európskeho zatykača. Súhlas sa urobí pred príslušnými súdnymi orgánmi vydávajúceho členského štátu a zaznamená sa v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi tohto štátu. Súhlas sa sformuluje tak, aby bolo jasné, že príslušná osoba ho dala dobrovoľne a pri plnom vedomí si následkov. Za týmto účelom vyžiadaná osoba má právo na právneho zástupcu;
- c) ak vyžiadaná osoba nepodlieha „specialty rule“ (osobitnému konaniu) v súlade s článkom 27 ods. 3 písm. a), e), f) a g).

3. Vykonávajúci súdny orgán súhlasí s odovzdaním inému členskému štátu podľa nasledujúcich pravidiel:

- a) žiadosť o súhlas sa predloží v súlade s článkom 9, spolu s informáciami uvedenými v článku 8 ods. 1 a s prekladom uvedeným v článku 8 ods. 2;
- b) súhlas sa dá, ak trestný čin, pre ktorý sa požaduje, podlieha odovzdaniu v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.
- c) rozhodnutie sa prijme najneskôr do 30 dní po prijatí žiadosti;
- d) súhlas sa môže odmietnuť z dôvodov uvedených v článku 3 a inak sa môže odmietnuť iba z dôvodov uvedených v článku 4.

Pre prípady uvedené v článku 5 vydávajúci členský štát musí poskytnúť záruky, ktoré sú tam uvedené.

4. Napriek ustanoveniu odseku 1 osoba, ktorá bola odovzdaná v súlade s európskym zatykačom, sa nesmie vydať do tretieho štátu bez súhlasu príslušného orgánu členského štátu, ktorý odovzdal túto osobu. Takýto súhlas sa dá v súlade s dohovormi, ktorými je tento členský štát viazaný, ako aj so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi.

Článok 29

Odovzdanie majetku

1. Na žiadosť vydávajúceho súdneho orgánu alebo z vlastnej iniciatívy, vykonávajúci súdny orgán v súlade so svojím národným právom zabaví a odovzdá majetok, ktorý:

- a) možno použiť ako dôkaz, alebo
- a) vyžiadaná osoba získala v dôsledku trestného činu.

2. Majetok uvedený v odseku 1 sa odovzdá, aj keď sa európsky zatykač nemôže vykonať z dôvodu úmrtia alebo úteku vyžiadanej osoby.

3. Ak majetok uvedený v odseku 1 podlieha zabaveniu alebo konfiškácii na území vykonávajúceho členského štátu, tento môže, ak je majetok potrebný v súvislosti s prebiehajúcim trestným stíhaním, dočasne ho zadržať alebo odovzdať vydávajúcemu členskému štátu pod podmienkou, že bude vrátený.

4. Všetky práva, ktoré vykonávajúci členský štát alebo tretie strany môžu získať na majetok uvedený v odseku 1, zostávajú zachované. Ak takéto práva existujú, vydávajúci členský štát vráti majetok bezplatne vykonávajúcemu členskému štátu bezprostredne po skončení trestného stíhania.

Článok 30

Náklady

1. Náklady, ktoré vznikli na území vykonávajúceho členského štátu pri vykonávaní európskeho zatykača, znáša tento členský štát.

2. Všetky iné náklady znáša vydávajúci členský štát.

KAPITOLA 4

VŠEOBECNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 31

Vzťah k iným právnym nástrojom

1. Bez porušenia ich uplatňovania vo vzťahoch medzi členskými štátmi a tretími štátmi toto rámcové rozhodnutie s účinnosťou od 1. januára 2004 nahrádza príslušné ustanovenia nasledujúcich dohôdov v oblasti vydávania osôb vo vzťahoch medzi členskými štátmi:

- a) Európsky dohovor o vydávaní z 13. decembra 1957, jeho doplnujúci protokol z 15. októbra 1975, jeho druhý doplnujúci protokol zo 17. marca 1978 a Európsky dohovor o potlačení terorizmu z 27. januára 1977, pokiaľ ide o vydávanie osôb;
- b) Dohodu medzi 12 členskými štátmi Európskych spoločenstiev o zjednodušení a modernizácii spôsobov postúpenia žiadosti o vydanie z 26. mája 1989;
- c) Dohovor z 10. marca 1995 o zjednodušenom postupe vydávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie;
- d) Dohovor z 27. septembra 1996, týkajúci sa vydávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie;
- e) Hlavu III, kapitolu 4 Dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach.

2. Členské štáty môžu naďalej uplatňovať platné dvojstranné alebo mnohostranné dohody alebo postupy, ak toto Rámcové rozhodnutie prijali, pokiaľ tieto dohody alebo postupy umožnia cieľ tohto Rámcového rozhodnutia rozšíriť a pomôcť zjednodušiť alebo uľahčiť ďalšie odovzdávanie osôb, na ktoré sa vzťahujú európske zatykače.

Členské štáty môžu uzatvoriť dvojstranné a mnohostranné dohody alebo postupy po prijatí tohto rámcového rozhodnutia, pokiaľ tieto dohody alebo postupy umožnia rozšírenie alebo predĺženie cieľov tohto rámcového rozhodnutia a pomôžu zjednodušiť alebo uľahčiť postupy pre odovzdávanie osôb, na ktoré sa vzťahujú európske zatykače, najmä stanovením kratších lehôt, než sú lehoty stanovené v článku 17, rozšírením zoznamu trestných činov stanovených v článku 2 ods. 2, ďalším obmedzením dôvodov na odmietnutie uvedených v článkoch 3 a 4, alebo znížením hodnoty uvedenej v článku 2 ods. 1 alebo 2.

Dohody alebo postupy uvedené v druhom pododseku nemôžu v žiadnom prípade ovplyvniť vzťahy s členskými štátmi, ktoré nie sú ich účastníkmi.

Členské štáty do troch mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto rámcového rozhodnutia oznámia Rade a Komisii existujúce dohody a postupy uvedené v prvom pododseku, v ktorých uplatňovaní chcú pokračovať.

Členské štáty oznámia Rade a Komisii aj všetky nové dohody alebo postupy uvedené v druhom pododseku do troch mesiacov od ich podpísania.

3. Ak dohovory alebo postupy uvedené v odseku 1 sa uplatňujú na územiach členských štátov alebo na územiach, za ktorých vonkajšie vzťahy je zodpovedný členský štát, na ktorý sa toto rámcové rozhodnutie neuplatňuje, tieto dokumenty sa naďalej uplatnia v riadení vzťahov medzi týmito územiami a inými členskými štátmi.

Článok 32

Prechodné ustanovenie

1. Žiadosti o vydanie osôb prijaté pred 1. januárom 2004 sa naďalej riadia existujúcimi dokumentmi, týkajúcimi sa vydávania osôb. Žiadosti prijaté po tomto termíne sa budú riadiť predpismi, ktoré členské štáty schválili v súlade s týmto rámcovým rozhodnutím. Každý členský štát však môže v čase prijatia tohto rámcového rozhodnutia Radou urobiť vyhlásenie, v ktorom uvedie, že vykonávajúci členský štát sa bude ďalej zaoberať žiadosťami, týkajúcimi sa činov spáchaných pred dátumom, ktorý uvádza, v súlade so systémom vydávania osôb používaným pred 1. januárom 2004. Tento dátum nesmie byť neskorší ako 7. august 2002. Uvedené vyhlásenie sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskych spoločstiev*. Môže sa kedykoľvek odvolať.

Článok 33

Ustanovenia, ktoré sa týkajú Rakúska a Gibraltáru

1. Vzhľadom na to, že Rakúsko nezmenilo článok 12 ods. 1 „Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz“ a najneskôr do 31. decembra 2008, môže umožniť svojim vykonávajúcim súdnym orgánom odmietnuť vykonať európsky zatykač, ak vyžiadaná osoba je rakúskym štátnym občanom a ak čin, pre ktorý bol európsky zatykač vydaný, nie je trestný podľa rakúskych právnych predpisov.

2. Toto rámcové rozhodnutie sa bude uplatňovať pre Gibraltár.

Článok 34

Vykonávanie

1. Členské štáty vykonajú všetky potrebné opatrenia potrebné na dosiahnutie zhody s týmto rámcovým rozhodnutím do 31. decembra 2003.

2. Členské štáty doručia Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenie ustanovení, zavádzajúcich do svojich vnútroštátnych právnych predpisov povinnosti im uložené podľa tohto rámcového rozhodnutia. Každý členský štát môže pritom uviesť, že toto rámcové rozhodnutie bude okamžite uplatňovať vo svojich vzťahoch s tými členskými štátmi, ktoré poskytli rovnaké oznámenie.

Generálny sekretariát Rady oznámi členským štátom a Komisii informácie, prijaté v zmysle článku 7 ods. 2, článku 8 ods. 2, článku 13 ods. 4 a článku 25 ods. 2. Súčasne zabezpečí uverejnenie týchto informácií v *Úradnom vestníku Európskych spoločstiev*.

3. Na základe informácií oznámených Generálnym sekretariátom Rady Komisia najneskôr do 31. decembra 2004 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tohto rámcového rozhodnutia, ktorá bude v prípade potreby doplnená legislatívnymi návrhmi.

4. Rada v druhej polovici roka 2003 preskúma najmä praktické uplatňovanie ustanovení tohto rámcového rozhodnutia členskými štátmi, ako aj fungovanie Schengenského informačného systému.

Článok 35

Účinnosť

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dvadsiaty deň po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskych spoločstiev*.

V Luxemburgu 13. júna 2002

Za Radu

predseda

M. RAJOY BREY

PRÍLOHA

EURÓPSKY ZATYKAČ ⁽¹⁾

Tento zatykač vydal príslušný súdny orgán. Požadujem, aby nižšie uvedená osoba bola zatknutá a odovzdaná na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia.

⁽¹⁾ Tento zatykač musí mať písomnú formu alebo musí byť preložený do jedného z úradných jazykov vykonávajúceho členského štátu, ak je tento štát známy, alebo do iného jazyka akceptovaného týmto štátom.

(a) Informácie týkajúce sa totožnosti vyžiadanej osoby:

Priezvisko:

Meno (á):

Rodné priezvisko, ak sa používa:

Prezývky, ak sa používajú:

Pohlavie:

Štátna príslušnosť:

Dátum narodenia:

Miesto narodenia:

Trvalý pobyt a/alebo známa adresa:

Jazyk (-y), ktorým požadovaná osoba rozumie (ak je to známe):

.....

Zvláštne znamenia/opis vyžiadanej osoby:

.....

Fotografia a odtlačky prstov vyžiadanej osoby, ak sú prístupné, a môžu sa postúpiť, alebo kontaktné údaje osoby, ktorá sa má kontaktovať s cieľom získania takýchto informácií alebo profil DNA (ak sa tento dôkaz môže poskytnúť, ale nebol zahrnutý)

(b) Rozhodnutie, z ktorého zatykač vychádza:

1. Zatykač alebo súdne rozhodnutie s rovnakým účinkom:

Druh:

2. Vykonaateľný rozsudok:

.....

Odkaz:

(c) Označenie dĺžky odsúdenia:

1. Horná hranica trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, ktoré sa môže uložiť za trestný(-é) čin(y):

.....

.....

2. Dĺžka uloženého trestu alebo ochranného opatrenia:

.....

Zostávajúca časť trestu určená na výkon:

.....

.....

(d) Rozhodnutie vydané v neprítomnosti a:

— dotknutá osoba bola predvolaná osobne alebo inak informovaná o dátume a mieste pojednávania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia v neprítomnosti:

alebo

— dotknutá osoba nebola predvolaná osobne alebo inak informovaná o dátume a mieste pojednávania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia v neprítomnosti, ale má nasledujúce právne záruky po vydaní (tieto záruky sa môžu poskytnúť vopred)

Uveďte právne záruky

.....

.....

.....

(e) Trestné činy:

Tento zatykač sa vzťahuje na celkový počet: trestných činov.

Opis okolností, za ktorých bol (-i) trestný čin (-y) spáchaný (-é), vrátane času, miesta a miery účasti vyžadanej osoby na trestnom čine (-och):

.....

.....

.....

Povaha a skutková podstata trestného činu (-ov) a uplatnené zákonné ustanovenie/kódex:

.....

.....

.....

.....

I. Ak sa uplatní, vyznačte jeden alebo viac nasledujúcich trestných činov, sankcionovaných vo vydávajúcom členskom štáte trestom alebo ochranným opatrením s hornou hranicou najmenej 3 rokov, ako stanovuje právo vydávajúceho členského štátu:

- účasť na trestnom organizovaní;
- terorizmus;
- obchodovanie s ľuďmi;
- sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia;
- nezákonné obchodovanie s narkotikami a psychotropnými látkami;
- nezákonné obchodovanie so zbraňami, muníciou a výbušninami;
- korupcia;
- podvod, vrátane podvodu, ktorý sa dotýka finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev;
- legalizácia príjmov z trestnej činnosti;
- falšovanie meny, vrátane eura;
- počítačové trestné činy;
- trestné činy proti životnému prostrediu, vrátane nezákonného obchodu s ohrozenými druhmi zvierat, rastlín a odrôd;
- napomáhanie nepovolenému vstupu a trvalému pobytu;
- vražda, vážne ublíženie na zdraví;
- nezákonný obchod s ľudskými orgánmi a tkanivami;
- únos, nezákonné obmedzovanie a branie rukojemníkov;
- rasizmus a xenofóbia;
- organizovaná alebo ozbrojená lúpež;
- nezákonné obchodovanie s predmetmi kultúrneho dedičstva, vrátane starožitností a umeleckých diel;
- podvod;
- organizované vydieračstvo a neoprávnené vymáhanie;
- falšovanie výrobkov a porušovanie autorských práv;
- falšovanie úradných dokumentov a obchodovanie s nimi;
- falšovanie platobných prostriedkov;
- nezákonné obchodovanie s hormonálnymi látkami a inými látkami stimulujúcimi rast;
- nezákonné obchodovanie s jadrovým alebo rádioaktívnym materiálom;
- obchodovanie s kradnutými vozidlami;
- znásilnenie;
- podpaľačstvo;
- trestné činy spadajúce do kompetencie Medzinárodného trestného súdu;
- nezákonné zaistenie lietadla/lode;
- sabotáž.

II. Presný opis trestného činu (-ov), neuvedených v I. časti:

.....

.....

(f) Iné okolnosti týkajúce sa prípadu (nepovinné informácie):

(Pozn.: Táto časť by mala obsahovať poznámky o extraterritorialite, prerušení lehoty a iných následkoch trestného činu)

.....

(g) Tento zatykač sa týka tiež zabezpečenia a odovzdania majetku, ktorý sa môže považovať za dôkaz:

Tento zatykač sa týka tiež zabezpečenia a odovzdania majetku, získaného vyžiadanou osobou v dôsledku trestného činu:

Opis majetku (a miesta) (ak je známe):

.....

(h) Trestný čin (-y), na základe ktorých bol vydaný tento zatykač, je (sú) trestný(-é)/majú za následok trest odňatia slobody alebo doživotné ochranné opatrenie:

— právny systém vydávajúceho členského štátu umožňuje preskúmanie uloženého trestu alebo opatrenia – na žiadosť alebo aspoň po 20 rokoch – zamerané na nevykonanie takéhoto trestu alebo opatrenia,

a/alebo

— právny systém vydávajúceho členského štátu umožňuje uplatnenie zmierňujúcich opatrení, na ktoré má osoba právo v zmysle práva alebo praxe vydávajúceho členského štátu, zamerané na nevykonanie tohto trestu alebo opatrenia.

(i) Súdny orgán, ktorý vydal zatykač:

Úradný názov:

Priezvisko jeho zástupcu (¹):

.....

Funkcia (titul/hodnosť):

.....

Číslo spisu:

Adresa:

.....

Tel.: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...)

Fax: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...)

E-mail:

Kontaktné údaje osoby na zabezpečenie potrebného praktického postupu pre vydanie:

.....

(¹) V jednotlivých jazykových verziách je zahrnutý odkaz na „zástupcu“ súdneho orgánu.

Ak bol doručením a administratívnym prevzatím európskeho zatykača poverený ústredný orgán:

Názov ústredného orgánu:

.....

Kontaktná osoba, ak sa použije (titul/hodnosť a priezvisko):

.....

Adresa:

.....

.....

Tel.: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...)

.....

Fax: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...)

.....

E-mail:

.....

Podpis vydávajúceho súdneho orgánu a/alebo jeho zástupcu:

.....

Priezvisko:

.....

Funkcia (titul/hodnosť):

.....

Dátum:

.....

Úradná pečiatka (ak existuje)